

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 150 Lei. — Șase luni 75 Lei. — Trei luni 40 Lei. — Pentru străinătate un an 250 Lei.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisor nebrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor: un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Primăvara și pacea

Faptele ce se petrec în deosebitele țări ale lumii arată, că începutul primăverii din 1923 se anunță cu multe semne care dau naștere pretutindeni la îndreptățițe îngrijorări pentru pacea generală.

Oamenii sânt de acord, că o sgu-duire produsă de un nou război, ar însemna dezastrul Europei pentru multe zeci — dacă nu sute — de ani... Neliniște și nesiguranță au cuprins sufletul popoarelor.

Dar, să nu fim prea pesimiști. N'avem oare o... ligă a națiunilor?!

Este adevărat, speranțele inimilor dornice de pace universală, prin nouă instituție a justiției internaționale menită a pregăti calea spre desființarea războaielor, par a nu fi dintre cele mai bune.

Motivul desiluziilor este împrejurarea că până acum, nu s'au putut crea garanțiile necesare unei păci durabile. Cum să se aplaneze conflictele, când firea războinică a popoarelor se datorește mai ales direcției greșite în creșterea sufletească a cetățenilor cutărui stat...

Ziarele înregistraseră cu bucurie întruparea ideii emenate dela oameni cu grijă pentru viitoarea generație prin organizarea acestei instituții, — care însă numai în conlucrare cu alte instituții de caracter educativ, va aduce roade binecuvântate în viitorul mai apropiat sau mai depărtat.

Pentru prezentul, molipsit de ideile revanșei nutrite de popoarele biruite în războiul ce trecu, justiția internațională va sta poate neputincioasă și va fi insuficientă pentru a se valida.

Justiția internațională ar fi să impună prin autoritate care să fie respectată de toate statele, — dacă nu materialismul, ci idealismul ar călăuzi puterile fizice și morale ale popoarelor.

Sforțările extreme, manifestate în cursul războiului dacă ar fi depuse cel puțin în a mia parte pentru interese ideale împreunate cu educația sufletelor, justiția internațională ar avea o muncă mai promițătoare de bune rezultate în promovarea păcii universale...

În cotro să ne îndreptăm privirile? Unde licărește mântuirea dorită?

Divinul *Mântuitor* intru săvârșirea operei de mântuire care d'asemenea urmărește pacea lumii, nu ni-a lăsat alt tribunal, decât cuvintele simple și cu adânc înțeles: «*Pace vouă*». Așa a zis Mântuitorul.

Dacă pentru învățăturile moștenite dela El, sântem indiferenți, pacea se va feri de a intra în căminurile noastre.

Mai multe jertfe! Căci se aduc prea puține, pentru așezămintele de educația sufletească, în primul rând pentru biserică și școală — din partea tuturor statelor, — și atunci se va scurta distanța spre pacea universală, urmărită cu puțin succes de instituții atât de complicate și greu de pornit.

Sprîjiniți biserica și școala, și ați dat putința ca reprezentanții lor să formeze adevărate valori în cumpăna păcii.

Numai astfel vor înceta în sfârșit toate îngrijorările și toate temerile care, de câțiva ani, își scot capul cu fiecare desprimăvărare.

H.B.

Din Bucovina. Sub conducerea unui membru al consistorului din Cernăuți și cu concursul corului societății academice teologice «Academia ortodoxă», se țin în Duminicile postului mare în satele bucovinene liturgii în sobor, cu predici rostite de câte un predicator catedral. După liturgie urmează conferențe religioase pentru credincioși, ținute de societatea Academică ortodoxă. Intellectuali de pe sate dau tot concursul pentru reușita acestor serbări, menite să învieze și să întărească spiritul credinței noastre drept măritoare.

Ceremoniile bisericești

— Unele observări —

Ritul și ceremoniile bisericii noastre orientale sânt atât de mărețe, — firește dacă sânt corect săvârșite, — încât ele stârnesc admirarea chiar și a credincioșilor străini de această biserică.

Cântarea, ca expresiunea cea mai puternică a sentimentelor omenești, a fost introdusă în cultul dumnezeesc, dela început, la toate popoarele păgâne și la iudei, de unde a primit-o biserica creștină cultivându-o mai departe, până în ziua de astăzi.

La iudei cântarea era factorul principal al cultului divin; pentru executarea ei David a designat o clasă anumită, pe Leviti. Splendoarea s'a ajuns cu Solomon și se susține până la exilul babilonic.

Precum la iudei, așa și la noi, cântarea pe lângă ceremonii este factor principal în serviciul divin și dacă e bine executată mișcă adânc inima ascultătorilor de orice vârstă.

Diferite procesiuni religioase se îndeplinesc și la noi, și la alte confesiuni din țară.

Dacă facem acum asemănare între procesiunile noastre și ale altor confesiuni cu ocaziunea conductelor, fie funebrele, fie procesiuni la ieșirea la holde,

sau la sfîntire de cruce, sau sfîntirea apei celei mari la Botezul Domnului, sau la ieșirea la mormintele eroilor în ziua de Ispas, sau ziua hramului bisericii, la noi pe sate — nu vorbesc de centre mai mari — apoi de obicei prea puțină ordine vom constata în mersul și întocmirea acestor conduite.

Nu voiesc să aduc laude exagerate procesiunilor religioase ale altora, dar luându-le în comparație cu ale noastre, trebuie să observăm că la noi b. o. un conduct funebral cu prapori, cruci, privit din depărtare se prezintă destul de impunător, — dar de aproape privit nu mai are efectul dorit.

Cântarea abea se aude, un «Sfinte Dumnezeule» cântat de un singur cântăreț, adeseori pe o melodie străină, nu poate impresiona adânc; apoi însoțitorii mortului sânt mai mult femei bătrâne, care șoptesc, uneori răd, par'că nici n'ar fi vorbă de îngroparea unui creștin.

În unele sate ardeleni, mestecate cu locuitori sași, am văzut primită o rândueală dela aceștia, anume: împărțirea populației după strade, numită *vecinătate*, la care aparțin cam 30—40 de familii: acestea sânt datoare, dacă e mort cineva din vecinătate, să participe unul și doi din familie la îngropăciune; sânt apoi datorii a face câte 4—4 inși groapa, pe rând, și chiar a duce pe mort la cimitir.

În alte comune sânt împărțiți pe «*zece*», adică câte 10 case, tot în felul amintit.

Dacă ar lipsi unul, se pedepsește din partea conducătorului acestei vecinătăți numit «Foater» (dela Vater, tată) al vecinătății, și ales pe un an, împreună cu «tata mic» care dă celui mare ajutor la rânduire, când e lucru comun, fie pentru biserică, școală sau chiar și pentru comună.

Unde lipsesc asemenea organizări, nu prea este rândueală bună. La îngropăciuni mersul pe stradă se face în perfectă disordine, nu se observă nici un fel de regulă, femei mestecate printre bărbați, copiii satului aleargă odată înaintea cosciugului, altă dată înapoia lui; să fie drumul încă odată așa de larg, parecă l-ar inunda întreg...

Organele conducătoare pare că n'au nici gust de aranjare și nici pricepere. În cazuri când mortul e persoană fruntașă, se prezintă deputațiuni care în lipsă de aranjament nu știu în ce loc să se posteze în conduct.

La conduite cu o regulă oarecare se purcede cam astfel: În fruntea conductului crucea, apoi praporii, urmează elevii

școalelor cu învățătorul, tinerețea adultă, unde sânt societăți sau reuniuni vin acelea, cu stindardele lor, deputațiunile corului sau cântăreții, copiii cari în unele locuri sânt îmbrăcați ca «ministranți», apoi preotul sau preoții, cosciugul însoțit de neamurile mortului, pe urmă bărbații și femeile în șiruri câte 4—6 persoane.

La alte procesiuni se observă earăș puțină regulă în mersul publicului.

Am văzut uneori că în decursul diferitelor slujbe ale mai multor preoți unii conversează între olaltă. Faptul acesta știrbește din măreția cultului. La maslu, la sfeștanie etc. se turbură liniștea, evlavie ce ar fi să domineze la astfel de servicii bisericești.

La serviciile noastre, pe lângă ținuta care exprimă pietate, să fim cu deosebită atențiune la cele ce se cântă; când bunăoară se cântă «Mărire», atunci și eu, preotul, am să fac cruce; când se zice rugăciune, unde se cere închinăciune, am s'o fac asemenea, pentru ca la rândul lor tot așa să urmeze și cântăreții, și poporul de față.

Sânt firește de mică importanță, la aparență, aceste fapte, dar ele dovedesc legătura internă cu cea externă, și sânt mijloacele prin care se propagă și se cultivă sentimentul religios.

Mai ales în serile lungi de eamnă, ar fi cu cale să adunăm tinerețea, cu mic și mare și să o învățăm cântările liturgice, funebre etc. Unii pe alții și toți împreună se înalță sufletește prin aceasta, mărind pe Dumnezeu, prin credință, speranță și dragoste fiinșă. Starea cu totul pasivă ce se observă în multe locuri, produce somnolență și nepăsare, și preotul cu cea mai mare silință nu le poate înfrânge.

Să nu stăm indiferenți, față de stările acestea și față de ceea ce așteaptă poporul dela noi preoții, pe cari ne numește *părinți* săi.

Este bine să cunoaștem toate defectele ce bântue și să ne gândim cu dinadinsul la îndreptarea lor, — căci numai spiritul este, care face viu, — corpul singur nu folosește.

Pr. Andrei Moldovan

In apărarea credinței strămoșești

— Intrunirea clerului ortodox în sala „Dacia” din București —

Câteva mii de români ortodoxi în frunte cu preoții și reprezentanții înaltului cler ortodox din capitală și din țară s'au intrunit Duminică d. a., în sala «Dacia» să protesteze împotriva proiectului de constituție, care răpește bisericii naționale ortodoxe dreptul ei străvechi de biserică dominantă în stat.

Adunarea proclamă președinte al întrunirii pe pâr. econ. *Chiriac Bidoianu*, care rostește o inimoasă cuvântare, și arată nedreptatea ce se face bisericii ortodoxe în proiectul de constituție, prin înlăturarea caracterului ei de biserică dominantă în stat.

Pâr. Popescu-Mălăești, expune drepturile bisericii naționale ortodoxe de a-și păstra caracterul dominant mai ales acum în România întregită, când din 18 milioane de cetățeni 13 milioane sânt creștini ortodoxi. Sf. Sa încheie apelând la concursul românilor din nouile provincii.

Mai iau cuvântul: R. Popescu, D. Georgescu președintele soc. Ajutorul, H. Roventă, dna Al. Cantacuzino, apoi pâr. arhimandrit *Iuliu Scriban*, care își exprimă mulțumirea că creștinii ortodoxi au răspuns în număr atât de mare la chemarea clerului, pentru a împiedea săvârșirea nedreptății de-a se răpi bisericii ro-

mâne dreptul așa de întemeiat de biserică dominantă în stat. P. C. Sa demonstrează uneltirile bisericii catolice le-a pune stăpânire pe sufletele românești și lichee arătând că în Iugoslavia cu toate că biserică catolică numără 32 la sută din populație, totuși în noua constituție s'ar păstrat dreptul de *biserică dominantă* bisericii ortodoxe care numără vreo 42 la sută din populație.

După ce mai vorbesc econ. Popescu-Moșoaia, pâr. Anghel Constantinescu Galați și Popescu Tudor, adunarea aclamă următoarele două telegrame:

M. S. Regelui Ferdinand

Palatul Regal

Maiestate.

Clerul român creștin ortodox și cetățenii creștini ortodoxi ai capitalei întruniți pentru apărarea bisericii lor, trimit Majestății Voastre, apărătorul tuturor drepturilor neamului nostru, încrederea speranței lor neclintite, că așa cum ați apărât todeauna România, veți apăra biserica noastră strămoșească ortodoxă.

A. S. R. Principelui Carol

Moștenitorul Tronului

Palatul Princiar

Clerul și cetățenii creștini ortodoxi ai capitalei, întruniți pentru apărarea bisericii ortodoxe trimit omagiul lor și roagă pe primul principe ortodox al României să fie alături de noi pentru susținerea drepturilor credinței noastre strămoșești.

Adunarea votează o moțiune, care se termină cu următoarele cereri:

Cerem M. S. Regelui Ferdinand I al tuturor românilor, să ne apere de primejdia ce amenință România pe care El, cu vitejia Lui și jertfa acestui neam creștin ortodox, a făcut-o Mare!

Cerem onor. guvern, și mai ales cerem reprezentanților noștri, să-și aducă aminte că părinții lor și ai noștri au adormit de veci și se odihnesc în religia strămoșească creștină ortodoxă.

li jurăm pe sufletele lor, pe amintirea pioasă ce sânt dator să păstreze morților lor și pe speranțele ce nutresc pentru copiii lor, să nu schimbe o vorbă din dreptul scris al bisericii noastre în art. 21 și 23 al actualei constituții, adică cum a fost, așa să rămână: «Biserica creștină ortodoxă a Răsăritului, este religia dominantă a statului român» în vecii vecilor. —

Adunarea aprobă apoi ca o delegație să prezinte primului ministru și președinților corpurilor legiuitoare moțiunea votată.

Cum sânt ardelenii?

În genere ardelenii — scrie un ziar bucureștean — judecă vechiul regat cam astfel: Aceia cari sânt buni din vechiul regat, sânt prea buni, sânt pânea lui Dumnezeu; ear aceia cari nu sânt buni, sânt deopotrivă de indesezirabili, deopotrivă disprețuesc Ardealul și-l acoper de invective. Acesta este adevărul: sânt oameni din vechiul regat cari fac servicii în diferite administrații ale statului în Ardeal și-și dau toată truda să înțeleagă pe ardeleni, să li se potrivească lor; ardelenii le răspund cu sentiment egal, cum este și firesc, căci îndatăce îți acordă cineva încrederea, ești gata să i o dai și tu pe a ta fără rezervă. Un astfel de om am întâlnit la Cluj: un ofițer superior și în senz moral. Ofițerul a zis: «Peste tot nu înțeleg ca militarii să aibă atitudine dușmănoasă poporului ardelean (este vorbă de luptele electorale); este nevoie să priceapă orcine că aici stăm în fața unui suflet de multă sensibilitate: sufletul poporului ardelean este ca pământul negru, răsar ce sameni; — dacă sameni vrajbă, vrajbă culegi; dacă sameni bine, binele-l culegi! Cu binele poți face minuni în acest ținut». Așa a vorbit unul dintre militarii României vechi.

Calendar folositor și interesant, care nu trebuie să lipsească din nici o casă românească, este *Calendarul Bunului Creștin pe anul 1923*, apărut la *Librăria Arhidiecezană în Sibiu*. Un frumos volum, cu bogată materie și numeroase ilustrații. Se mai găsesc câteva exemplare.

Perspective sociale în lumina Evangheliei

1. Funcțiunea socială a Evangheliei

În neorânduiala vieții contemporane, care zădărnicește atâtea gânduri bune și atâtea porniri curate, sufletul omenesc visează totuși o așezare statornică și cuminte a vieții sociale — prin evanghelizarea lumii.

Învățătura lui Hristos poate prinde în luminile ei întreaga realitate sufletească a vieții sociale. Înfiptă în centrul preocupărilor noastre ea împlinește o funcție creatoare, — sporind și intensificând puterile morale ale omului. Nu e tărâm pe care ea să nu-l poată renaște și rodi. — Ea trezește atitudini eroice și pregătește biruințe uimitoare în învălmășeala luptei pentru existență; căci ea afirmă realitatea spirituală și subliniază dreptul ei de întâietate în cercul în-deletnicirilor noastre.

Evanghelia este azi singurul izvor de putere și de inspirație morală. Prin ea isbutim să reorganizăm sufletește societatea anarhistă, să spiritualizăm năzuințele ei și să creem acea mântuitoare majoritate a oamenilor întregi a personalităților morale. În toată celei mai sălbătice materializări care nimicește echilibrul moral al vieții sociale și descătușează haotic atâtea patimi josnice legate de partea inferioară a firii noastre, ea afirmă că a năzui spre ideal și a lucra cinstit drept și adevărat e de ajuns ca să statornicim în lume ordine morală superioară; căci a trăi numai cu pâne înseamnă a rămâne veșnic pe planul inferior al animalității și a pierde titlul regal pe care ni-l hărăzește spiritualitatea firii noastre omenești.

Curentul de însănătoșire a vieții sociale trebuie să porceadă din lăuntrul sufletului omenesc. Acolo deci trebuie să fie pusă rânduială mai întâi.

Încreștinați conștiința lumii și atunci veți putea renaște această dezorientată viață socială. *Crearea conștiinței creștine:* Iată slujba pe care e chemată s'o împlinească evanghelia în zilele noastre. «Și toate celelalte bunuri vor veni dela sine».

II. Politica actuală în lumina evangheliei

Nedumerit de atâtea nedreptăți care isbesc fie în instituții, fie în slujitorii lor și care jicnesc prin absurditatea lor bunul simț și cugețul cinstit, te întrebi adesea ce rost pot avea aceste loviri în interese atât de vitale? Ți se răspunde întotdeauna aproape invariabil: «Ce să-i faci? Așa e politica». Răspunsul nu mulțumește. El isbutește însă să resemneze pe unii și să indigneze pe alții. Atotputernicia aceasta a politicii pare nelegitimă. A face politică firește înseamnă a te îndeletnici cu gospodăria unui stat și a ajuta în chipul acesta pe cât e cu putință bunul mers al vieții unui popor, a încinge fota și a sluji altora. A pune pe primul plan interesele obștei și a-ți închina toate puterile tale pentru îndestularea lor.

Dar, din nenorocire oamenii politici sânt în cea mai mare parte stăpâniți de concepția materialistă a vieții. Întâi priințele lor personale, și apoi ale celorlalți. Iar a face politică în zilele noastre înseamnă a *politicianiza, adică a privi toate lucrurile din punctul de vedere restrâns al intereselor de partid*. Politicianizarea în acest înțeles se traduce prin *falsificarea până în temelii a vieții sociale*, deci prin paralizarea puterilor vii, active și libere ale ei.

Urmări: *lipsa de continuitate în slujbă*, deci desorganizarea diferitelor servicii și anarhizarea funcționarilor care protestează împotriva ilegalităților ale căror victime au fost și sânt.

Cultul incompetenței e generalizat prin plasarea partizanilor incompetenți, dar care s'au impus șefilor lor politici prin treapd și pasiune electorală.

Nimicirea socială a valorilor personale care nu pot fi privite decât prin prisma intereselor speciale ale clubului politic. Înregimentarea obligatorie într-un partid politic pune talentul și munca, mai ales pe cea intelectuală, în funcție organică de politică. Căci absența ta din cadrele unui partid înseamnă eliminarea ta irevocabilă dela dreptul de a sluji semenilor tăi. Împotriva atâtor anomalii, izvorâte dintr'o miopă și îngustă interpretare a drepturilor și datoritiile cetățenești, evanghelia singură poate lupta cu isbândă.

Dacă pe mesele dregătorilor înalți ai statului alături de atâtea coduri legislative ar fi

pururea deschisă cartea care învață, fără greș, pe oameni să fie oameni, la pagina unde este scris: «dați celui cinstit, cinste; celui ce vrea să muncească puțină de a munci, iar celui care isbândește în silințele lui vrednicie». Oamenii politici trebuie să devie creștini ca să înceteze a fi «politicieni», și statul condus, sub inspirație evanghelică, va realiza visul, spre a cărui împlinire se îndreaptă azi pe cărări atât de străine reformatorilor închipuiți și nesăbuiți ai vieții sociale.

Pr. Gr. Cristescu

Colaborația latină

Di Nicolae Iorga a luat inițiativa constituirii în România a unei asociații numite *Colaborațiunea latină*. Colaborația latină are de scop a răspândi cultura popoarelor de această rasă, și în al doilea rând a organiza expoziții și excursiuni. Colaborarea culturală a rasei latine va contribui în mare măsură și la solidaritatea politică. Când rasa germană și slavă luptă cu tendință de a săpâni lumea, este natural ca popoarele de altă rasă să se grupeze pentru a se apăra în interesul lor și al civilizației omenirii.

Liga Culturală a adresat ziarului Neamul Românesc o scrisoare, în legătură cu înființarea societății *Colaborația latină*. În această scrisoare se zice:

Față de pătrunderea neconținută a influențelor venind din Germania cărora li se opune doar un romantism latin având o valoare numai ideologică, Liga Culturală crede că este o datorie a aceloră dintre românii cari păstrează conștiința necesității legăturilor noastre cu popoare de aceeași rasă și faptură morală, să intervie activ în stabilirea unor legături de fapt care, și din vina poporului nostru, au lipsit prea mult până acum.

Ni se pare că, în locul zădarnicelor protestări de simpatie, de o parte și de alta, s'ar impune o adevărată colaborație în domeniul sufletesc, ca și în acela al operelor economice, și anume o colaborație a societății însăși și nu o simplă acțiune a organelor de stat schimbătoare. Ar fi vorba de expoziții de artă și mărfuri, de tipărire a cărții franceze, în România, cu o mână de operă mai ieftină, a creării unei fabrici de hârtie și de celuloză, cu conducere tehnică franceză și împărțirea capitalului francez, de ușurarea călătoriilor prin bilete gratuite reciproce pe teritoriul respectiv, de clădirea unui local al acestei colaborații latine pe frumosul teren din București al Ligii Culturale, etc.

Mai multe călătorii recente la Paris au încredințat pe președintele Ligii Culturale de sprijinul, material și moral, pe care o asemenea inițiativă l-ar trezi în lumea franceză întreagă. Nădăjduim că același lucru s'ar găsi și în Italia, și în alte țări latine, dintre care unele n'au avut până acum aproape de loc relații cu România.

Stirile zilei

Universitate. La Oradea-Mare ministrul instrucțiunii publice, dl C. Anghelescu, a declarat că în curând se va înființa în acel oraș universitate, care se va dechide cu două facultăți, una de drept și una de teologie, căreia îi va urma o facultate de comerț, prima facultate de acest fel în România.

Excursiunile școlare. Ministerul de instrucție a luat dispoziția ca excursiunile școlare din anul acesta să se facă după plan înainte stabilit, pentru a se evita greutatea ce s'au ivit până în prezent cu prilejul acestor excursiuni. Excursiunile școlare, constituind un mijloc excelent de educație, vor forma o activitate *obligatorie*, nu facultativă, pentru toate școlile. Ministerul prevede pentru profesorii cari se vor distinge în organizarea de excursiuni, diferite recompense, iar comitetele școlare sunt invitate să subvenționeze cât mai larg aceste inițiative.

Împrumutul Ardealului. Biroul «Solidarității» comunică tuturor membrilor interesați, că ministerul de finanțe a dat ordin telegrafic directoratului general din Cluj pentru a lua măsuri de conversiune a titlurilor împrumutului Ardealului prin administrațiile financiare cu titluri de ale împrumutului intern 5% și pentru ordonarea cupoanelor semestriale.

Adunare generală. Primul institut financiar românesc în Ardeal, *Albina* din Sibiu, își ține adunarea generală, a 50-a, Sâmbătă în 24 Martie n. 1923, la ora 10 a. m. în sala prefecturii județului Sibiu. Din bilanțul anului de gestiune 1922, se poate constata propășirea continuă în diversele ramuri de operațiuni ale institutului *Albina*, care a acordat în toate împrejurările credite ieftine clientelei sale numeroase și a sprijinit cu sume considerabile instituțiile culturale, astfel a slujit cu bun exemplu, — și va sluji și mai departe, — tuturor băncilor românești din întreaga țară.

Pentru orfelinatul arhiepiscopical. Părintele Teofil Popoviciu din Farrell, Pennsylvania, America, a trimis pentru orfelinatul român ort. suma de 12,500 Lei din încredințarea femeilor române constituite în Reuniunea Crucea Roșie de acolo. Lise exprimă și pe această cale mulțumită.

Diracțiunea orfelinatului.

Adunarea generală ordinară a Corului episcopiei din Cluj s'a ținut în 25 Februar 1923. Președintele Vasile Petrașcu deschide adunarea mulțumind P. S. Sale Părintelui Episcop Nicolae și dlui G. Dima, directorul Conservatorului, pentru participare, apoi își face raportul general expunând pe scurt activitatea Reuniunii până în prezent, și exprimând mulțumirea pentru munca depusă de Reuniune. După ce controlorul și bibliotecarul își fac raportul conform ordinei de zi, li se dă absolutul și să trece la alegerea noului comitet. Sânt aleși: Președinte: Dr. Sebastian Stanca; Vicepreședinte: Patriciu Curea; Secretar: Liviu I. Patachi; Bibliotecar: Octavian Câmpeanu; Controlor: Petre Bura; Controlor contabil: Oliviu Sârbu; Membri în comitet: Dr. Gh. Triff, Benjamin Ardeleanu, Ioan Decei și Aurel Lazar. Dirigentele V. Petrașcu și casarul V. Suciu rămân permanenți. După alegerea noului comitet și după unele propuneri și interpellări, P. S. Sa Părintelui Episcop urează viață acestei Reuniuni care în scurt timp a avut succese strălucite, exprimându-și dorința de a colabora și pe mai departe cu toții la ridicarea nivelului religios și cultural al poporului nostru. *Coresp.*

Donățiune. Domnul Ioan Petrescu plutonier major la școala de tragere a cavaleriei, a donat pe seama orfelinatului suma de 100 Lei. Lise exprimă mulțumită. *Oficiul casei arhiepiscopice.*

Faptă creștinească. Din Odorhei ni se scrie, că dl sublt. Voicu Hamsea împreună cu soția sa Domnica, în amintirea fiului lor răposat în etate de 9 luni, au donat pe seama sfintei noastre biserici de acolo o frumoasă cruce de argint.

Își susține interesele personale. Ziarul sibian D. Tagespost publică în nrul său din 4 l. c. o corespondență primită din Temesburg (va fi, dacă nu ne înșelăm, din Timișoara), unde se spune despre episcopul maghiar șovinist, Iuliu Glattfelder, între altele, următoarele: Faptul că Glattfelder a dovedit o atitudine așa de ungurească, este a se atribui și împrejurării că dânsul aspiră să ocupe demnitatea de arhiepiscop în Calocsa; în acest scop avea trebuință neapărată de o scrisoare de recomandare pentru Ungaria: această scrisoare de recomandare a și obținut-o prin intoleranța lui cunoscută. — Va să zică nu dragostea pentru Roma a îndemnat pe Gyula Püspök să desconsidere statul român, ci — alt ceva.

Ciudată mentalitate. Gazetele nemțești, opinia publică germană, continuă a vorbi rău despre francezi și a-i trata de «bandiți», «jăfuitori» șcl. Aceeași opinie publică este cu desăvârșire blândă, când vorbește despre englezi. Deși englezii ce au făcut Germaniei, după război? Ei au luat toate coloniile germane, împreună cu flota germană; — francezii n'au luat decât pământ francez, Alsacia și Lorena, și totuși sânt mai dușmăniți de nemți, decât englezii cari au știut să se asigure împotriva Germaniei.

Activitatea «Casei Culturale» din Vulcan. În luna Noemvrie 1922 s'a ținut adunarea generală a «Casei Culturale» de sub auspiciile Asociației clerului Andrei Șaguna în comuna Vulcan, jud. Brașov. Ziua aceasta a fost o sărbătoare deosebită pentru locuitorii români. Toată suflarea românească a luat parte la serviciul divin, la sfârșitul căruia Sf. Sa Părintele I. Dragolea a ținut o cuvântare caldă despre rolul culturii și civilizației în viața poporului nostru, terminând în vîile aclamări ale poporului. În școala română s'a ținut o festivitate literară-culturală luând parte

și neobositul domn Căpitan M. Marinescu, comandantul companiei de jandarmi din Brașov, care a vorbit timp de o oră poporului dându-le frumoase sfaturi și învățături. A vorbit apoi Părintele Ioan Dragolea, propunând ca să fie ales dl căpitan de președinte de onoare al «Casei Culturale». Poporul l-a aclamat timp îndelungat. Elevii școlii primare sub conducerea directorului școlar Pr I. Dragolea prin concursul efectiv al d-soarei învățătoare Lucreția Man, a delectat publicul ca cântări, poezii și poeme instructive.

Teatru sibian. Trupa, sub direcția teatrală W. Popp, va reprezenta în 9 Martie și în zilele următoare, piesa nouă *Apasii*, în 3 acte, cu muzică de Bernatzki. Inceputul la ora 7 și jumătate seara.

Posta redacției

I. P. în A. Primim informațiuni de interes din partea locului. Versurile nu merg.

Sz. C. în C. Intr'un număr apropiat. Mulțumiri.

Convocare

Domnii acționari ai societății „Vinicultura” s. p. a. Sibiu, sânt convocați la

I-a adunare generală ordinară

pe *Duminică, 25 Martie a. c. la ora 2 p. m.* în sala localului Unirea, strada Avram Iancu, fostă a Turnului, Nr. 33, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării.
2. Darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul Censorilor asupra gestiunii pe anul 1922.
3. Bilanțul general și Contul de Profit și Pierdere pe acest exercițiu, încheiat la 31 Decembrie 1922.
4. Întrebuințarea beneficiului net.
5. Darea absolutului pentru Consiliul de administrație și pentru Censori pe anul 1922.
6. Statorirea marcelor de prezență pentru Cons. de administrație și pentru Censori.
7. Modificarea Art. 35 din statute.
8. Alegerea a 5 Censori pe un period de 3 ani.
9. Cooptarea unor membri din Consiliul de administrație.

Vor avea dreptul să ia parte la adunarea generală domnii acționari cari până în ziua de 23 Martie 1923 vor fi depus acțiunile sau procurile în caz de absență sau Titlurile provizorii ce le posedă, la sediul societății în Sibiu strada Rotarilor Nr. 25, sau la următoarele bănci: Albina din Brașov, Ardeleana din Petroșani, Olteana din Viștea de jos, Mielul din Poiana Sibiului, Cassa de păstrare din Săliște, Andreiana din Reșinari, Banca de Scont din Râmnicul-Vâlcea și Banca Vinicola din Drăgășani.

Onor. institute cari au primit acții în depozit, sânt rugate a ne aviza imediat despre depozitare.

(31) 1—1

Sibiu, 5 Martie 1923.

Consiliul de administrație.

„Albina” institut de credit și de econ., Sibiu

Raportul comitetului de censori

Onorată adunare generală!

Subsemnatul comitet de censori examinând conturile «Bilanț» și «Profit și Pierdere» pro 1922 ale institutului de credit și de economii «Albina», am aflat singuraticile poziții în consonanță cu cărțile principale și extrasele din cărțile auxiliare.

La finea anului am scontrat cassa, efectele și celelalte valori și le-am aflat în consonanță cu registrele institutului purtate exact.

Referitor la împărțirea profitului net de Lei 7.612,373.63 ne alăturăm propunerii Consiliului de administrațiune, pe care o recomandăm spre primire.

Vă rugăm deci, ca aprobând bilanțul pe 1922, să dați atât Cons. de adm., cât și Comitetului de censori absolutul pentru gestiunea lor pe anul 1922.

Sibiu, 27 Februar 1923.

Comitetul de censori:

Matei Voileanu m. p., prez. Dr. N. Schiau m. p.
Emil Verzariu m. p. Victor Fincu m. p.

„ALBINA“ institut de credit si de economii în Sibiu

Nr. 12021/1923.

Convocare

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii »ALBINA« sânt invitați prin aceasta, în virtutea §-ului 19 din statutele societății, la

a L-a adunare generală ordinară,

care se va ținea în Sibiu, Sâmbătă în 24 Martie 1923 st. n. la ora 10 a. m., în sala Prefecturii, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea și constituirea adunării generale.
2. Bilanțul anului de gestiune 1922 și raportul Comit. de censored.
3. Distribuirea profitului net realizat conform bilanțului.
4. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale și de binefacere.
5. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru anul curent.
6. Alegerea a 2 membri în Consiliul de administrațiune cu mandat pe 6 ani și a unui membru pe 5 ani.
7. Alegerea comitetului de censored cu mandat pe 3 ani.
8. Eventuale propuneri în sensul §-ului 32 din statute.

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotenți, în conformitate cu §§-ii 22 și 23 din statutele societății, sânt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Miercuri în 21 Martie a. c. st. n., la 6 ore p. m. la cassa Centralei noastre în Sibiu.

Depunerea acțiunilor resp. a plenipotențelor spre scopul indicat se poate face și la filialele din Brașov, București, Cluj, Lugoj, Mediaș, Târgul-Murăș și Timișoara, sau la agentura din D. Sânmărtin, la Banca Românească, Banca Ardealului și Banca Marmorosch, Blank et Co. din București, precum și la toate institutele membre ale «Solidarității», în acest caz însă cel mult până Sâmbătă în 17 Martie a. c. st. n.

Sibiu, 26 Februar 1923.

Consiliul de administrațiune.

Activa		Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1922		Pasiva	
	Lei b.				Lei b.
Cassa în număr	5.651.910,16	Capital societar			25.000.000,—
Bonuri la bănci	6.339.485,22	Fond general de rezervă	12.000.000,—		
Monete	49.839,49	Fond special de rezervă	1.367.604,97		
Cambii	57.774.731,08	Fondul de garanție al scris. fonc.	280.000,—		
Credite cambiale cu acoperire hipotecară	22.872.755,37	Fondul «Parteniu Cosma»	67.430,—	13.715.084,97	
Imprumuturi hipot. în Scris. fonc.	2.025.718,44	Fondul de pensii al funcționarilor institutului		2.263.287,26	
Obligațiuni cu caventați (tărănești)	76.105,—	Scrisuri fonc. 5% în coroane în circ.	1.800.000,—		
Credite de Cont-Curent	224.346.950,45	Scrisuri fonc. 4½% în coroane în circ.	200.000,—	2.000.000,—	
Avansuri pe efecte publice	107.261,50	Scris. fonc. eșite la sorți în circ.		382.000,—	
Casele institutului și alte realități	2.462.939,34	Depozite spre fructificare	212.102.330,25		
Efecte publice	7.224.772,50	Depozite în cont corent	43.895.707,11	255.998.037,36	
Acțiuni dela bănci	24.218.152,50	Ordine de plată	5.679.448,05		
Efectele fondului de pensii al funcționarilor	2.072.900,—	Dispozițiuni Americ.	7.703.903,83	13.383.351,88	
Efectele fondului de garanție al Scris. fonc.	288.000,—	Reescont		32.755.000,—	
Mobilier, amortizat	—	Dividendă neridicată		110.310,—	
Diverse conturi debitoare	1.776.231,29	Diverse conturi creditoare		1.522.867,74	
		Interese transitoare anticipate pe 1923		2.545.439,50	
		Profit curat		7.612.373,63	
				357.287.752,34	
				357.287.752,34	

Conturi de ordine:

Conturi de ordine:

Efecte în gaj	96.325.133,88
Efecte în depozit	6.513.788,43
Cauțiuni și garanții	6.794.063,70
Deb. de cauț. și garanții	13.360.000,—
Div. Ef. în Comis. și gaj	13.080.600,—
	136.073.586,01
	493.361.338,35

Dep. de efecte în gaj	96.324.133,88
Depon. de ef. în depoz.	6.513.788,43
Div. Cauțiuni și Gar.	6.794.063,70
Cauțiuni și Garanții	13.360.000,—
Efecte în Com. și Gaj	13.080.600,—
	136.073.586,01
	493.361.338,35

Debit		Contul Profit și Pierdere		Credit	
	Lei b.				Lei b.
Interese: pentru dep. spre fruct. impozabile	8.223.100,37	Interese: dela cambii de bancă	2.298.143,21		
pentru depozite spre fruct. libere de imp.	621.436,04	dela credite cambiale cu acop. hipotecară	1.238.133,56		
pentru depozite în cont-curent	573.678,69	dela imprumuturi hipotecare	214.766,54		
pentru scrisuri fonciare	132.718,77	dela credite de cont corent	12.776.033,17		
Spese: Salare	1.009.812,—	dela efecte publice și acțiuni	1.881.299,52		
Adause de scumpete	3.314.602,01	dela cred. personale	21.473,10		
Bani de cvartir	226.564,—	dela avans. pe efecte	6.266,46	18.436.145,56	
Imprimate, registre, porto, diverse	1.143.329,71	Chirii		94.390,90	
Marce de prezență	43.400,—	Proviziuni		6.489.151,96	
Chirii	50.566,—	Profit la monetă		32.012,30	
Contribuțiuni: directă și aruncuri	1.044.493,02				
după interese de depuneri	1.055.625,48				
Profit curat	7.612.373,63				
	25.051.700,72				25.051.700,72

Sibiu, la 31 Decemvrie 1922.

Ioan Vătășan m. p.,
director executiv.Constantin Popp m. p.,
director executiv.Ioan Rebeaga m. p.,
contabil-șef.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIUNE:

Dr. Beu m. p., prez. Dr. I. Lupaș m. p. Lapedatu m. p. Dr. Laurențiu Pop m. p. Dr. G. Popoviciu m. p.
Dr. Bologa m. p. Dr. L. Borcea m. p. Dr. Comșa m. p. N. Togan m. p. Dr. Stroia m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le am aflat în deplină regulă și în consonanță cu registrele institutului

Sibiu, 27 Februar 1923.

COMITETUL DE CENSORI:

Mateiu Voileanu m. p., prez. Victor Fincu m. p. Dr. Nicolae Schiau m. p. Emil Verzariu m. p.

Redactor responsabil: Dr. George Proca.

Editura și tiparul Tipografiei arhidiecezane.